

Ad perpetuam rei memoriam.

effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit inuolubiter, & inconcusse observari. Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliove quoslibet quacumque præminencia & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, ejusque Monasteriorum, & aliis quibusvis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Decretis, & usibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, ejusque Monasteriis, Superioribus, & personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque in solitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, ac quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialibus, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones, præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime servatis, insertis, expressis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IX. Septembris MDCLXXX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

X CII.

Dat. 14. Sept. 1680. An. 4.

Extenditur Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini de consanguineis, & affinibus Religiosis, ad Disalceatos Congregationis Hispaniæ, & Indiarum ejusdem Ordinis.

De hoc Decreto extat duplex confirmatio, una in Const. Clem. VIII. edita, altera vero in Const. Inn. X. ad an. 1647. d. 23. Febr. Pont. IV.

Dudum fel. rec. Innocentius PP. X. prædecessor noster quoddam Decretum a quon. Andrea Fivizano dum vixit Priore generali Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini pro felici ejusdem Ordinis regimine inter alia editum auctoritate Apostolica confirmavit per suas in simili forma Brevis die 23. Februarii 1647. desuper expeditas literas, tenoris, qui sequitur videlicet. Innocentius PP. X. Ad perpetuam rei memoriam. Injuncti Nobis (reliqua legi possunt suo loco.

§.1. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes a Præsentatione Vicarius Generalis Fratrum Disalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ, & Indiarum dicti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Nobis nuper exponi fecit, eadem Congregatio ad observantiam Constitutionum Fratrum Calceatorum Ordinis præfati non teneatur, ac proinde dubitari possit illam, nec Decretum prædictum servare teneri. Ipse vero Joannes Vicarius Generalis pro felici, & prospero suæ Congregationis præfate regimine, & gubernio Decretum hujusmodi sublato quocumque usu, vel consuetudine, qui, vel quæ in contrarium allegari possent in eadem Congregatione observari plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ejusdem Joannis Vicarii Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati Decretum præinsertum a memorato Andrea Fivizano Procuratore Generali editum, & a præfato Innocentio prædecessore confirmatum, ut præfertur, in universa Congregatione prædicta Fratrum Disalceatorum Hispaniæ, & Indiarum, ac ab omnibus, & singulis ipsius Congregationis Superioribus, & Fratribus, ad quos spectat, & in futurum quocumque spectabit, sublato quocumque usu, vel consuetudine, qui, vel quæ in contrarium quovis modo allegari valerent, de cetero inuolubiter observari debere auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

§.3. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis.

Decretum hujusmodi primo confirmatum fuit a Clem. VIII. & postea ab Innoc. X. ut infra.

Preces Vicarii Generalis d. Fratrum Disalceatorum, & causæ extensionis Decreti.

Extensio Decreti ad præfatum Congregationem.

Clausula.

gregationis, ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Septembris MDCLXXX. Pontif. nostri Anno Quarto.

X CIII.

Dat. 30. Sept. 1680. An. 4.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris, quo declaratum fuit, non legere superioribus Ord. B.M. de Mercede delegare auctoritatem conferendi habitum Tertiariarum utriusque sexus; posse tamen eos horum curam proba Religio committere.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Josephi Linas Fratris expressè professi, & Procuratoris Generalis Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magistri Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod cum in dicto Ordine essent quamplurimi Tertiarii, & Tertiariæ, seu Pizochæ sub Tertiariarum Regula, ex habitu ejusdem Ordinis pie, & laudabiliter viventes, dubitatum aliquando fuerat, an pertineret privative ad Superiores ipsius Ordinis prædicti Tertiariis habitum conferre, an verò possent delegare aliquem virum Religiosum, probatæque virtutis, ut illis habitum hujusmodi conferret, curamque eorum haberet precipue circa Regulæ observantiam; ideoque pro ipsius Josephi parte præfate Cardinalium Congregationi supplicato, ut pro majori securitate dubitationem hujusmodi resolvere dignaretur: eadem Congregatio Cardinalium pro suo Decretum die 11. Augusti proxime præteriti emanatum supplicem Libellum sibi super præmissis porrectum remisit dilecto filio Nostro ejusdem S. R. E. Presbytero Cardinali Orthobono nuncupato d. Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori, ut veris existentibus narratis circa ejusdem Josephi Procuratoris Generalis preces id statueret, quod pro suo arbitrio, & conscientia in Domino expedire censuisset. Porro idem Petrus Cardinalis, & Protector in vim facultatis sibi per Decretum hujusmodi attributæ,

Remissum fuit ad Card. Protectorem.

super præmissis Decretum edidit tenoris, qui sequitur videlicet. Vigore retroscriptæ facultatis Sac. Congregationis S. R. E. Cardinalium Negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, recognito supplici libello a Procuratore Generali exhibitæ, & re mature considerata declarandum, & statuendum duximus: Non licere superioribus localibus Religionis, delegare auctoritatem conferendi habitum Tertiariarum prædictis utriusque sexus Tertiariis, sed ad illos hoc privative spectare: posse tamen semel indutis in illorum curam circa observantiam Regulæ Virum Religiosum ejusdem Religionis probatæque virtutis destinare, prout præfati Decreto auctoritate qua supra decernimus, statimus, & declaramus. In quorum fidem &c. Datum ex ædibus nostris hac die 14. Septembris 1680. Cardinalis Orthobonus totius Ordinis B. Mariæ de Mercede Protector.

§.1. Cum autem, sicut dictus Josephus Prior Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Josephum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium, dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum præinsertum a memorato Petro Cardinale, & Protectore editum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuolubilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervernerint, supplemus.

§.2. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Ordinis prædicti, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo

Ejus Decretum.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

Sigillo

Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio, quam extra habeatur, quæ ipsi presentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCLXXX. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

X C I V.

Confirmantur quedam Decreta Capitulorum Fratrum S. Francisci Strictioris Observantiæ Provinciæ S. Petri de Alcantara in Hispania a S. Congregatione approbata, nec non aliud Card. Protectoris pro eorum Decretorum executione.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Nuper pro parte dilecti filii Ferdinandi de Villadiego, & Peralta Fratris expressè professi, & in Romana Curia Procuratoris Provinciæ S. Petri de Alcantara in Hispania Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci strictioris Observantiæ, sive Discalceatorum nuncupatorum nomine dictæ Provinciæ Congregationi Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium prepositæ exposito, quod in quodam libro Actorum, & Decretorum Capitulorum Provincialium, Congregationum intermediarum, & coadunationum particularium Diffinitorii præfate Provinciæ aderat Decretum Capituli Provincialis in Conventu Granaten S. Antonii Patavini die 20. Octobris 1663. celebrati folio 17. appositum, tenoris, qui sequitur videlicet. Item totum Capitulum Provinciale decrevit, quod rescripta, seu Instrumenta autentica capitulationum, pactorum, seu concordiarum obtenta, vel futura cum Ecclesiasticis, sive cum Secularibus, ut robor, & firmitatem habeant totius Diffinitorii auctoritate, & consensu exhibeantur coram Testibus, & sub Tabellionis publici, vel Notarii Apostolici subscriptione; quælibet autem Instrumenta, quæ cum eadem solemnitate, & per solum Ministrum Provinciale fuerint exhibitæ, etiam si ipse Minister testetur se ad hoc habuisse consensum, unanimum totius Diffinitorii nullius roboris, validitatis, & substantiæ sint: Fr. Gaspar Garcia, Minister Provincialis, Fr. Franciscus de Morales Pater, & Diffinitor: Fr. Andreas de Alarcon Custos: Fr. Ildefonsus de Monte Alegre Diffinitor. Fr. Salvator de Robles Diffinitor: Fr. Didacus Peroz Diffinitor. Ac similiter in præfato libro fol. 160. reperiebatur aliud Decretum die 27. Februarii 1680. editum, tenoris sequentis videlicet: in ipsa supra relata die 27. Februarii 1680. suas Diffinitorium conferens Capitulares sessiones, in hac novissima, subsequens Decretum, seu statutum condidit. Cum ex libro Capitulari hujus Provinciæ pag. 17. constet capitulum Provinciale in hoc Granaten Conventu D. Antonii Patavini die 20. Octobris 1663., celebratum decrevisset, quod Patentes, & authentice literæ Capitulorum, vel concordiarum, sive cum Ecclesiasticis, sive cum Secularibus,

Decretum Capituli Provincialis, de exhibitione Capitulationum, & pactorum, seu concordiarum.

Aliud simile Decretum de confirmatione a Sede Apostolica obtinenda.

ut firmitatem, & subsistentiam habeant Diffinitorio pleno, nemine discrepante, & unanimiter consentiente firmentur, & cum solemnitate Juris authentice subscribantur: si autem Instrumenta præfata, quantumvis authentica, solum Ministri Provincialis placito, Juramento, & subscriptione afficiantur, licet ipse testetur totum Diffinitorium erga prædicta, suum consensum præstasse, irrita sint, & invalida, quare Instrumenta hujusmodi, si nunquam quibus obstat nostre juri Provinciæ, cujus præfens, & antiqua Sanctio, seu Constitutio recta, idoneaque videatur ad inconvenientia, quæ ex opposito possunt oriri, procul releganda, & ita peroptans Diffinitorium prædictum hanc rectam, idoneamve constitutionem, seu determinationem, omnimoda subsistere firmitate, ne unquam illa præfata Concordiæ seu Capitulationes præfate absque matura, & necessaria deliberatione, consilioque sufficienti solemniter, & authentice fiant, decrevit, quod tam hujus sanctionis, seu determinationis a præfenti Diffinitorio factæ, quam alterius a toto Capitulo Provinciali exhibitæ demandentur exempla, seu integra transumpta, & a Tabellione publico, vel Notario Apostolico subscripta, & ita præsentari coram Sac. Episcoporum, & Regularium Congregatione ipsius Confirmationem efflagitando: qua obtenta, exponatur suppliciter cum præmissis Sanctæ Sedis Apostolicæ ad roborationis effectum obtinenda, ut omnia præmissa communita patrocinio Apostolicæ Confirmationis, subsistant firmiter, & servantur exactius, quo tam hæc ultima sessio, quam hujus reliquæ intermediæ Capituli finitæ fuerit, ac propriis subscriptæ manibus eodem die, mense, & anno, ut supra: Fr. Petrus de Cordova Lector Sacræ Theologiæ, Minister Provincialis, Fr. Ildefonsus de Segura Pater, & Diffinitor: Fr. Salvator Aguayo Pater, & Diffinitor: Fr. Franciscus Lopez Custos, & Sacræ Theologiæ Lector, Fr. Antonius Albertus Diffinitor: Fr. Antonius Matamoros Diffinitor.

Et proinde pro parte d. Ferdinandi Procuratoris præfate Congregationis Cardinalium, supplicato, ut Decreta Provincialia hujusmodi confirmaret: eadem Congregatio Cardinalium per suum Decretum die VI. Septembris proxime præteriti emanatum, attenta super præmissis relatione Ven. Fratris nostri Alderani Episcopi Tusculani ejusdem S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupati Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, petitam confirmationem Provinciæ prædictæ benigne concessit, illiusque executionem, & observantiam arbitrio, & prudentiæ ejusdem Alderani Episcopi Cardinalis, & Protectoris remisit; qui subinde auctoritate sibi per prædictam Congregationem Cardinalium attributa, Decretum edidit, tenoris qui sequitur, videlicet: Alderanus Episcopus Tusculanus S. R. E. Cardinalis Cybo, Seraphici Ordinis Sancti Francisci apud Sanctam Sedem Protector. Ex quo Sacræ Congregationi Episcoporum, & Regularium placuit retrospectiva Decreta Provincialia approbare, & confirmare, eorumque executionem, & observantiam Protectionis nostre committere. Nos ejusdem S. Congregationis auctoritate modernis, & pro tempore existentibus superioribus præfate Provinciæ districtè præcipimus, & mandamus quatenus supradicta Decreta, illorumque tenorem perpetuis futuris

Confirmatio Congregationis, & commissio facta Card. Protectori pro executione.

Ejus Decretum sub ceteris præmissis.

XCV.

Mandatur, ut in toto Statu Ecclesiastico serventur statuta successiones ab intestato agnatis masculis deferentia.

Dat. 16. Nov. 1680. An. 5.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis Officii debitum, quo universis, præsertim vero populis nostræ curæ, & sollicitudini, etiam in temporalibus creditis tenemur, exigit, ut ea provideri, statui, ordinari, & declarari debeant, per quæ illorum commodis, utilitati, quieti, & tranquillitati consultum sit, litiumque dispendia, & incommoda, quantum fieri potest, tollantur, & cessent.

Cum itaque in nostra Urbe, penesque in omnibus aliis Civitatibus, Oppidis, & locis nostri, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Status, & ditionis temporalis Italiæ ordinata sint, atque vigent statuta, seu decreta, aliæque leges, & ordinationes, Apostolica expressi, vel tacita, sive a jure præsumpta confirmatione, & approbatione munita, per quæ, ut agnationum, & familiarum nobilitas, & decor, mediantibus bonis, & divitiis conserventur, intestatæ successiones agnatis masculis, exclusis foeminis, aliisque per eas cognatis intra certos respectivè gradus deferuntur, Compertum vero sit, quod nonnullæ Doctorum, & Tribunalium interpretationes, ac limitationes, vel restrictiones præmissum finem a populis, juxta eorum, ac regionis antiquos, & continuatos mores, impediunt, præfatasque leges, ac provisiones pene inanes reddunt, sive frequentes producant lites, perturbationes, incommoda, & dispendia, adeo ut quandoque expediat potius non deferri, nec aperiri successiones beneficium, quod ita in maleficium, propriæque assis jacturam convertitur; unde propterea idem populi præfati nostri Status Ecclesiastici, tam immediati, quam mediati Italiæ apud nos eorum voluntatem, ac desiderium explicantes, preces porrexerunt, ut desuper opportune providere dignaremur, præfatorumque statutorum, ac legum, seu provisionum, generalem, ac indefinitam observantiam, prout jacent, & disponunt, demandemus, quibuscumque Doctorum, & Tribunalium rejectis interpretationibus, adeo ut universalis, ac uniformis in quolibet loco sit ordo succedendi ad propriorum respectivè statutorum, & legum normam, seu præscriptum.

Hinc nos præmissorum populorum, qui Nobis, & Apostolicæ Sedi etiam in temporalibus, tam immediate, quam mediate crediti sunt, commodo, utilitati, quieti, & tranquillitati, quantum fieri potest, consulere cupientes, eorumque votis, & supplicationibus annuere volentes. Motu proprio, ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnium, & singulorum statutorum, decretorum, legum, constitutionum, & provisionum hujusmodi in dicta nostra Urbe, & universo nostro, & Sedis Apostolicæ Statu Ecclesiastico immediato, & mediato existentium tenores pro expressis habentes, perinde ac si de illis expressa, specialis, & individua mentio facta esset, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, mandamus, decernimus, & statuis, ut in successionebus in-

Exordium.

Præfata Statuta recensentur.

Causa hujus Constitutionis.

Preces populorum Status Ecclesiastici.

Preceptum servandi ubique, & prout jacent dicta Statuta.

temporibus fideliter observent, & exequantur, ac ab omnibus aliis observari, & exequi faciant, nec illa sub quocumque pretextu infringere, mutare, aut etiam diversimode interpretari Nobis, & pro tempore existentis Ordinis Protectore inconsultis audeant, & præsumant, seu ab aliis mutari, infringi, aut diversâ interpretatione retorqueri permittant sub poenis ad versus contrariantes privationis officiorum, vocis activæ, & passivæ, aliisque arbitrio nostro, & pro tempore existentis Protectoris infligendis non obstantibus quibuscumque &c. Romæ die 11. Septembris 1680. A Cardinali Cybo Protector. Jo. Baptista Rusca &c.

Preces Procuratoris Generalis d. Provinciæ.

Cum autem sicut præfatus Ferdinandus Procurator Nobis postmodum exponi fecit, ipse præmissa, quo firmiter subsistant, & servantur exactius, Apostolicæ confirmationis nostre patrocinio communiri summo opere desideret: Nos ipsius Ferdinandi Procuratoris votis hac in quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, præferta duo Decreta Provincialia a memorata Cardinalium Congregatione, ut præfertur confirmata, nec non pro eorum executione, & observantia emanatum a præfato Alderando Episcopo, & Protectore Decretum itidem præfatum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque involabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio præfatorum Decretorum.

Clausula.

Decernentes easdem præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinariorum, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die XV. Octobris MDCLXXX. Pontificatus nostri Anno Quinto.

posterum, & post presentium publicationem...

Nec obstant bonorum differ...

Trem nec sub...

Nec pariter...

Quemadmodum...

At si deest...

Cujuscunque...

circumferuntur, sed personam sequuntur...

Et personarum...

Predicta omnia...

Clausula.

Eximuntur...

Quae vero de intestatis successione...

§.4. Non intendimus autem per presentem...

§.4. Sicque per quoscunque Judices...

§.6. Volumus, & eadem auctoritate...

Datum Romae apud Sanctam Mariam...

Placet Motu proprio B.

XCVI.

Confirmantur tam Declarationes ad Regulam...

Dat. 22. Nov. 1680. An. 5.

quam Constitutiones Monachorum Congregationis...

Plura statuta habentur in Clem. X. Const. edita...

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Scrofancti Apostolatus officium, quod inscribitur...

Declarationes...

§.1. Cum itaque dudum a Monachis Congregationis...

§.2. In nomine Domini Nostri Jesu Christi...

Implorandi Dei...

Ausulta, o fili precepta Magistri, & inclina...

somno surgere; & apertis oculis nostris ad Deificum...

tie militatur; & quod minus habet in Nobis natura possibile, rogemus Dominum, ut gratia sua jubeat nobis adiutorium ministrare; & si fugientes gehennae poenas, ad vitam perpetuam volumus pervenire, dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus, & haec omnia per hanc lucis viam vacat implere curendum, & agendum est modo, quod in perpetuum nobis expediat.

Hinc opper- turum erit, Scholam bo- nocuum operi- inflicto, que tamen dura, non praefri- bar.

(a) Constituenda est ergo a nobis Dominici Schola servitii, in qua institutione nihil asperum, nihilque grave nos constituturos speramus, sed & si quod paululum restrictius dictante aequitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis procefferit, non illico pavore perterritus, refugias viam salutis, quae non est nisi angusto initio incipienda. Processu vero conversationis, & fidei, dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine, curritur viam mandatorum Dei: ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes in ejus doctrina usque ad mortem in Monasterio perseverantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut & Regni ejus mereamur esse consortes.

PROLOGUS

Declarationum Patrum Congregationis Cassinensis.

Abbas inf- fiones sine mo- detas, cuius- modi erunt sequentes De- clarationes.

(a) Finis, & perfectio legis charitas; charitas autem benigna est: ideoque discretissimus aequae, ac sanctissimus Legislator noster monet, ita ab Abbate disponenda omnia, ac moderanda ut debiles non refugiant, sed alacri obedientia, salutem operentur animarum. Hac nos doctrina instructi, & Apostolica auctoritate muniti, quaedam in Regula benignius declarabimus, aliqua modernis Ecclesiae legibus, & ritibus compone- mus, cuncta demum sic temperabimus, ut nihil nimis arduum, & onerosum injungendo, iter Evangelicae perfectionis, & observantiae Regularis in unitate spiritus, & in vinculo pacis dilatato corde curramus.

Incipit Regula S. Patris Benedicti

De Generibus Monachorum.

CAPUT I.

Quatuor sunt genera Mo- nachorum, Co- nobitarii ne- pe, Anacho- retarum, Sa- rabaitarum, & Gyrovagorum.

Monachorum quatuor esse genera mani- festum est, primum Coenobitarum, hoc est Monasteriale, militans sub Regula, vel Ab- bate. Deinde secundum genus est Anachoreta- rum, id est Eremitarum, horum, qui non con- versionis fervore novitio, sed Monasterii proba- tione diuturna, didicerunt contra Diabolum multorum solatio jam docti pugnare, & bene in- structi fraterna ex acie ad singularem pugnam Eremiti, securi jam sine consolatione alterius sola manu, vel brachio, contra vitia carnis, vel cogitationum, Deo auxiliante, sufficiunt pugnare. Tertium vero Monachorum terribilissimum genus est Sarabaitarum, qui nulla Regula approbati, experientia magistris, sicut aurum fornacis, sed in Plumbi natura molliti, adhuc operibus servantes saeculo fidem, mentiri Deo per tonsuram noscuntur, qui bini, aut terni, aut certe singuli, sine Pastore non Dominicis, sed suis inclusi ovilibus, pro lege eis est desideriorum voluptas, cum quid- quid putaverint, vel elegerint, hoc dicunt fan-

stum, & quod noluerint, putant non licere. Quartum vero genus est Monachorum, quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita sua per di- versas Provincias ternis, aut quaternis diebus per diversorum cellas hospitantur, semper vagi, & propriis voluptatibus, & regulae illecebris fer- vientes, & per omnia deteriores Sarabaitis, de- quorum omnium miserissima conversatione mel- lius est silere, quam loqui. His ergo omnibus ad Coenobitarum fortissimum genus disponendum, adjuvante Domino, veniamus.

Qualis debeat esse Abbas.

CAPUT II.

Abbas, qui praesse dignus est Monaste- rio, semper meminisse debet, quod dicitur, & nomen majoris factis implere. Christi enim agere vices in Monasterio creditur quando ipsius vocatur praenomine, dicente Apostolo: Accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus, Abba Pater: ideoque Abbas nihil extra praecipit Domini (quod abfit) debet aut vel constituere, vel jubere; sed iussu ejus, vel doctrina, fermentum divinae justitiae in Discipu- lorum mentibus conspergatur. Memer sit sem- per Abbas, quia doctrinae suae, vel discipulorum obedientiae, utrumque rerum in tremendo Ju- dicio Dei facienda erit discussio. (a) Sciatque Abbas culpa Pastoris incumbere, quidquid in- ovibus Pater familias utilitatis minus potuerit in- venire. Tantum iterum liber erit, si inquieto, vel inobedienti gregi Pastoris fuerit omnis dili- gentia attributa, & morbidis earum actibus uni- versa fuerit cura exhibita. Pastor carum in ju- dicio Domini absolutus dicat cum Propheta Do- mino: Justitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi: ipsi au- tem contemnescentes spreverunt me. Et tunc de- mum inobedientibus cura suae ovibus poena sit eis prevalens ipsa mors. Ergo cum aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis praesse discipulis, id est omnia bona, & sancta, factis amplius, quam verbis ostendere, ut capa- cibus Discipulis mandata Domini verbis propo- nat, duris vero corde, & simplicioribus, factis suis divina praecipit demonstrat: (b) omnia vero quae discipulis docuerit esse contraria in suis factis indicet non agenda: ne aliis praedicans, ipse re- probus inveniatur quando illi dicat Deus pec- canti: Quare tu enarras justitias meas, & as- sumis testamentum meum per os tuum? Tu ve- ro odisti disciplinam, & projecti sermones meos post te: Et qui in fratris tui oculo festucam vide- bas, in tuo proprio trabem non vidisti! non ab eo persona in Monasterio discernatur, non unus plus ametur, quam alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia invenierit meliorem. Non convertenti ex servitio praeponat in ge- nus, nisi alia rationabilis causa existat. Quod si ita iustitia dictante, Abbati visum fuerit, & de- cujlibet ordine id faciat, sin alias propria te- neant loca: quia sive Servus, sive liber, omnes in Christo unum sumus: & sub uno Domino aequa- lem servitutis militiam bijulamus: quia non est apud Deum personarum acceptio. Solummodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores alii in operibus bonis, & humiles inveniamur. Ergo aequalis sit omnibus ab eo charitas: una praebatur omnibus secundum merita disciplina.

Abbas praeco- pta Christi ca- tum propo- nat, idq; ver- bis, & factis.

In do.

Arguere, ob- fecrare, & in- crepare debet

In doctrina namque sua Abbas Apostoli- cam debet illam semper formam servare, in qua dicit; Argue, obsecra, increpa, id est miscens temporibus tempora, terroribus blandimenta: durum Magistri, pium Patris ostendat affectum, id est indisciplinatos, & inquietos debet durius arguere: obediens autem, & mites, & patientes, ut melius proficiant, obsecrare; negligentem autem, & contemnescentes ut increpet, & corripiat, admonemus (c) neque dissimulet peccata delinquentium: Sed mox ut coeperint oriri, ra- dicitur ea, ut praevalet, amputet: memor pe- riculi Heli Sacerdotis de Sylo. Et honestiores quidem, atque intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione, verbis corripiat: Impro- bos autem, & duros, ac superbos, vel inobe- dientes verberum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coerceat, sciens scriptum: Stultus verbis non corrigitur. Et iterum: Percu- tate filium tuum virga, & liberabis animam ejus a morte:

Solicitus ma- gis sit de fa- lute animarum, quam de re- bus terrenis.

Meminisse debet semper Abbas, quod est: meminisse quod dicitur, & scire, quia cui plus committitur, plus ab eo exigitur: sciatque quam difficilem, & arduam rem suscepit, regere ani- mas, & multorum servare moribus. (d) Et alium quidem blandimentis, alium vero increpationi- bus, alium suasionibus, & secundum uniuscu- jusque qualitatem, vel intelligentiam, ita se omnibus conformet, & aptet, ut non solum de- trimenta gregis sibi commissi non patiat; ver- rum etiam in augmentatione boni gregis gau- deat. Ante omnia ne dissimulans, ad parvipen- dens salutem animarum sibi commissarum, plus gerat sollicitudinem de rebus transitorias, & ter- renis, atque caducis, sed semper cogitet, quia animas suas suscepit regendas, de quibus, & ra- tionem redditurus est. Et ne caesetur forte de minori subtilitate, meminerit scriptum: Primum quaerite Regnum Dei, & justitiam ejus, & haec omnia adjicientur vobis: Et iterum: Nihil deest timentibus eum, sciatque quia qui suscipit ani- mas regendas, praeparet se ad rationem reddendam. Et quantum sub cura sua Fratrum se ha- bere scierit numerum, agnoscat pro certo, quia in die Judicii ipsarum omnium animarum est redditurus Domino rationem, sine dubio addi- tam & suae animae. Et ita timens semper futu- ram discussionem Pastoris de creditis ovibus, cum de alienis ratiociniis cavet, redditur de- suis sollicitus. Et cum de admonitionibus suis emendationem aliis ministrat, ipse efficitur a vitiis emendatus.

DECLARATIO.

Curet ne Fra- tres spiritua- lia exercitia negligant.

Ibi, sciatque Abbas culpa Pastoris. 1. (a) Considerent maxima cum attentione Praelati doctrinam hujus capituli, curentque omni vigilantia, ut Fratres ad regularem observan- tiam, ad Sacras item lectiones, meditationes, ac orationes sedule incumbant, SSima Sacramen- ta, celebrationesque Missarum devote frequen- tent; ac praesertim invigilent, ne Officiales, tam Monachi, quam Commissarii, qui extra Monasteria ob curam rerum temporalium degunt, propter hujusmodi administrationes spiritualia exercitia praetermittant.

Fractionibus omnibus in- terat.

Ibi, omnia vero. 2. (b) Praelati, ut Subditos reddant in obse-

quando promptiores, ipsi forma Gregis fiant, & Duces agendorum. Ergo regularibus observan- tiis Chori, Refectorii, ceterisque semper interint. Blandissime quippe jubetur exemplo.

Ibi, neque dissimulet.

3. (c) Zelum disciplinae exigens Dominus a Praelatis: Noli (inquit) quaerere sicut Judex, nisi valeas virtute irrumpere iniquitates, nimirum, docens, non levis culpa reum se constituere, qui cum pro suo munere, sibi tradita pote- state peccata compescere, & emendare debeat, dissimulando & connivendo, fovet & auget. Hoc ergo Divinum praecipit, & regulare docu- mentum fatagant Patres studiosius adimplere; ne propter correctionis omissionem vitia, & pec- cata succrescant, quinimo contra criminosos procedant, etiam ex officio. Quod si in gravi- oribus causis neglexerint, severe in ipsos a Diffini- toribus, vel a regimine pro modo culpa ani- madvertatur.

Ne Indulgen- tia foveat pec- cata sub gra- vibus poenis.

Ibi, & alium quidem blandimentis.

4. (d) Hinc noverint Abbates quanta indi- geant prudentia in regendis Subditis, & qua dis- cretione, ac flexibilitate se debeant uniuscujus- que naturae aptare, ut animas lucri faciant. Nul- lum enim animal lenius, atque morosius tra- ctandum est, quam homo praesertim ingenuus.

Maxima pru- dentiam ad- habeat.

De adhibendis ad Consilium Fratrum.

CAP. III.

(a) Quoties aliqua praecipua agenda sunt in Monasterio (b) convocet (c) Abbas omnem Con- gregationem, & dicat ipse unde agitur. Et au- diens consilium Fratrum, tractet apud se, & quod utilius judicaverit, faciet. Ideo autem omnes ad consilium vocari diximus: quia saepe Juniori Dominus revelet, quod melius est. Sic autem dent Fratres consilium cum omni humi- litatis subjectione, ut non presumant procaci- ter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio: ut quod salubrius esse judicaverit, ei cuncti obediant: Sed sicut Discipulis convenit obedire Magistro, ita, & ipsum provide, & juste concedet cuncta dispo- nere. In omnibus igitur omnes Magistrum se- quantur Regulam: neque ab ea temere declinetur a quoquam. Nullus in Monasterio sequatur cordis proprii voluntatem, neque presumat quicumque cum Abbate suo proterve intus, aut foris Monasterium contendere, quod si presump- serit regulari disciplinae subjaceat, ipse tamen Abbas cum timore Dei, & observatione Regulae omnia faciet: Sciens se procul dubio de omnibus Judiciis suis aequissimo Judici Deo rationem red- diturum. Si qua vero minora agenda sunt in Monasterii utilitatibus, (d) Seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est: Omnia fac cum consilio, post factum non poenitebis.

Abbas in pre- cipuis agendis auditio Fratrum omnium con- silio definitur.

Nec cum eo quisquam con- tendat sub di- sciplinae poe- na.

In minoribus vero rebus so- niores tantum convocet.

DECLARATIO

Ibi, aliqua praecipua.

1 (a) Inter praecipua, in quibus maxime to- tius Congregationis, sive Conventus cujuscum- que Monasterii consilia, & vota requiri debent, sunt, receptio Novitiorum ad professionem, Collatio Beneficiorum (ubi consuevit Conventus intervenire hujusmodi collationibus) Syndi- catus, locationes ad longum tempus, acceptatio

Reconsecra- tos praecipua.

V 2

Missae.